

DAIGA KALINKA

Tik daudz vai tik maz...
Būt par adatu kastaņu bruņās,
Būt par putām dzirkstošā jūrā,
Uzsmaidīt un roku pasniegt,
Teikt labus vārdus vai mutuļot nemierā.

Tik maz vai tik daudz...

Hei!

Smej mana kaprīze,
Saķer vēju un sasien mezglā,
Jūru izžāvē sausu,
Vārnu pelēko nokrāso raibu
Un ziemā - stindzinošā un saltā -
Savāra tēju un malkā -
Vienā tējas malkā visu pasauli smalko
Malko.

Tik daudz -

Būt kastanim kastaņu saimē.

Tik daudz -

Būt zvaigznei zvaigžņotā naktī.

Tik daudz -

Būt košai lapai rudens pelēkā laukā.

Tik daudz -

Sakrāts un savilkts kā pelei maisā:

Mirkļu,

Cilvēku,

Notikumu,

Pārdzīvojumu,

Domu...

Tik maz vai tik daudz...